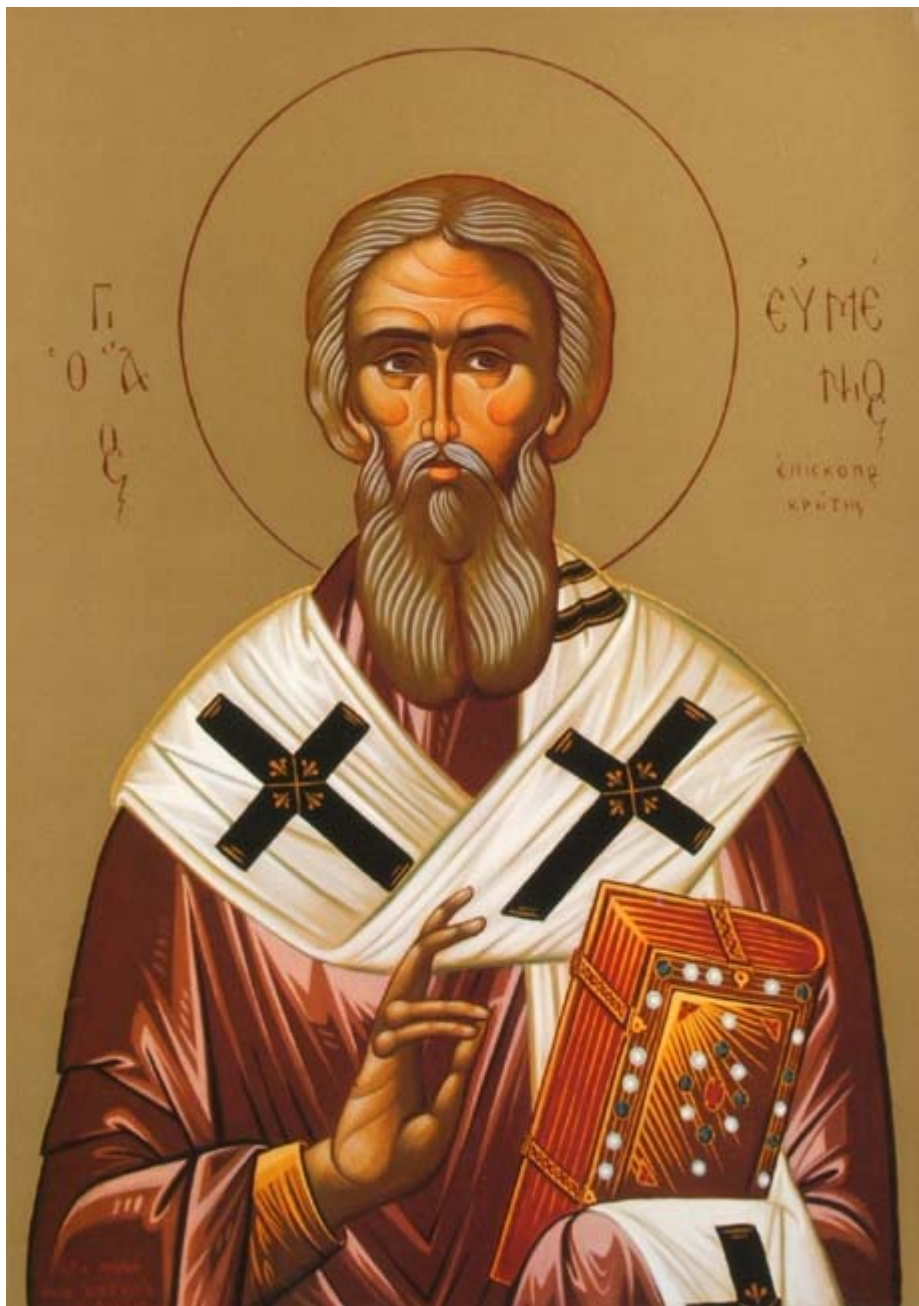

Άγιος Ευμένιος επίσκοπος Γορτύνης της Κρήτης, ο θαυματουργός

/ [Πεμπτούσία](#)

Ο μακάριος Ευμένιος κατήγετο από την Κρήτη. Από την νεανική του ηλικία αφιερώθηκε με πολλή επιμέλεια στα έργα της ασκήσεως, τα οποία συνεδύαζε με άκρα ταπείνωση. Το πρόσωπό του ήταν πάντοτε λουσμένο στα δάκρυα. Ποτέ δεν κατέκρινε κανένα ούτε δέχθηκε να ακούσει άλλον να καταλαλεί. Έφθασε σε τέτοιο ύψος αρετής, ώστε οι χριστιανοί της Γορτύνης τον πίεσαν να γίνει επίσκοπός τους. Με πολλή σύνεση ποίμανε το ποίμνιό του, αξιώθηκε δε να λάβει από τον Θεό και την δύναμη να επιτελεί θαύματα. Όταν μετέβη στην Ρώμη, σαν πυρός την κατεφώτισε με τις θείες διδασκαλίες του και στερέωσε τους πιστούς με τα πολλά του θαύματα.

Πηγή: <http://www.diakonima.gr/>

Κατά την επιστροφή του επισκέφθηκε την Θηβαΐδα, όπου διέλυσε με την προσευχή του την ξηρασία που επικρατούσε. Ενώ βρισκόταν εκεί, εξεδήμησε προς Κύριον σε βαθύ γήρας και οι Θηβαίοι απέστειλαν το ιερό του σκήνωμα στην πατρίδα του Γόρτυνα. Οι πιστοί τον ενεταφίασαν στην τοποθεσία Ράξος, όπου βρισκόταν και το σεπτό λείψανο του προκατόχου του, αγίου Κυρίλλου (βλ. 14 Ιουν.).

Φαίνεται ότι ο άγιος Ευμένιος έζησε πριν από το 732, όταν η Κρήτη εκκλησιαστικώς εξηρτάτο από την Ρώμη και, ακριβέστερα, μεταξύ 667 και 680· διότι η ακολουθία που συνέθεσε ο (άγιος) Ιωσήφ ο Υμνογράφος αναφέρει ότι ο άγιος συμφιλίωσε στην Κωνσταντινούπολη τους συναυτοκράτορες Κωνσταντίνο Δ΄ Πωγωνάτο, Ηράκλειο και Τιβέριο.

(Νέος Συναξαριστής της Ορθοδόξου Εκκλησίας, Σεπτέμβριος, εκδ. Ίνδικτος, σ. 196-197)